

Concurs KF: Mi-ai dat curajul de a nu renunta niciodata

Dintr-o mare de lacrimi ale cerului se inalta corabia unui vis, iar vantul isi intinde furios aripile precum o pasare phoenix ce renaste din cenusa unei inimi apuse, iar firele de praf se impletesc in razele de lumina si astfel incepe povestea unui suflet pierdut printre iluziile unei lumi crude. Penita a inceput sa scribe, dar sentimente grele o apasa si lacrimi sangerii ce se prabusesc peste randurile scrise le fac sa se scurga intr-un rau de foc vesnic arzator printre valurile involburate ale vietii. Aici s-a inaltat speranta unui spirit luptator...a aparut el...Yeom-moon. Un erou al inimilor purtat de vartejul sentimentelor sale spre un loc unde vantul nu batea pentru el.

Stelele din ochii lui tanjeau dupa focul iubirii, dar acea oglinda a iluziei s-a spart si cioburile i-au strapuns inima fragile ca o frunza strivita de umbra unei lumi nepasatoare. Si cu toate astea s-a ridicat...s-a ridicat deasupra durerii si a pasit prin focul suferintei. A avut curajul sa salveze speranta unei noi lumi chiar daca el ramanea in urma. Si doar atunci cand luminile din ferestrele sufletului sau au rasarit pe cer a apus si inima lui ce-si gasise in sfarsit pacea intr-o alta viata...

Cu fiecare lacrima ce se stinge in praful inimii tale, As fi vrut sa fiu eu izvorul ce-ti stinge sentimentele dreroase... Cu fiecare gand ce se aternea ca o povara si-ti frangea aripile, As fi vrut sa fiu eu vantul ce te purta spre fericire... Cu fiecare vis spulberat in valurile vietii tale, As fi vrut sa fiu eu corabia ce ti le proteja de ele... De fiecare data cand inima ti-a fost ucisa, As fi vrut sa fiu eu in locul tau... La fiecare strigat de durere ce se inalta din adancurile unui izvor al suferintei din inima lui simteam cum sunetul imi atingea corzile sufletului facandu-le sa vibreze, iar notele ce purtau dansul sabiilor dadeau nastere unui cantec trist. Desi nu le puteam atinge lacrimile lui ma invaluiam asemeni unei cascade ce cadea asupra mea si imi ingheta sentimentele, iar apoi simteam cum doi fulgi de nea rasareau din ochii mei si pluteau prin aer pana ce imi cadeau in palma si se stingeau. De fiecare data cand iti vedeam chipul simteam cum ma afund si mai mult printre sentimentele tale ratacite intr-o mare fara sfarsit si ramaneam prinsa intr-un vis din care nu mai doream sa ma trezesc. Flacara eterna din privirea sufletului tau se revarsa asupra mea precum primele raze ale soarelui ce se inalta dintre ape si sparg valurile intunecate ale noptii lasandu-si lumina sa cada asemeni unei ploii de flori albe. Te admiram pentru curajul ,de a visa intr-o lume unde speranta disparuse de mult, iar o simpla privire era suficienta pentru ca gandurile mele sa se inalte asemeni unei flori mangaiate de razele soarelui intr-un loc unde puteam sa visez si de aceea vei ramane mereu in inima mea ca un foc vesnic arzator ce iti da curajul de a avea speranta si a nu renunta niciodata.